

Co piszą inni

„Mgła nad wyprawą piłkarską do Francji nie opada”

Pod powyższym tytułem czytamy w artykule Nr. 19 „Sportowca” (Poznań) co następuje:

„Z ubolewaniem stwierdzić trzeba, że w wypadku „francuskim” od samego początku organizacja nie stała na właściwym poziomie. Ani Okręgowy Związek Piłki Nożnej, ani zainteresowane kluby poznańskie, tj. Warta i K. K. S. nie otrzymały żadnych oficjalnych zawiadomień od czynników kompetentnych o tworzącym się swego czasu w Sławie pod Leszkiem obozie dla piłkarzy. Jedynie z notatek pewnej części prasy dowiedzieliśmy się, że obóz był już się rozpoczynał. To też pewnego dnia zjawili się w Poznaniu przedstawiciele PZPN, który z upoważnienia płk. Reymana, zabrał pięciu poznańskich zawodników do Sławy na obóz. Po tem nastąpił wyjazd samolotem do Paryża, a odtąd cała ekspedycja pograżała się we mgłę. Jedynie pociąg „pantoflowa” zaczęła działać, przynosząc różne wersje o rzekomych zwycięstwach czy klęskach naszych wybrańców, a w końcu przebiekano nawet o jakiejś katastrofie samochodowej na terenie Francji. Brak kontaktu pomiędzy organizatorami i kierownictwem wyprawy był niedbalstwem, a brak urzędowych wiadomości z polityczną granicą stworzył wśród lutejszego społeczeństwa atmosferę podenerwowania. Toteż Zarząd KS Warta, do którego zwracano się z różnych stron z zapytaniami o losach piłkarzy, w trosce o swoich kolegów i dla uspokojenia ich rodzin, domagał się w drodze telegraficznej urzędowych wyjaśnień od PZPN i Centralnej Komisji Związków Zawodowych w Warszawie. W odpowiedzi na interpelację Warta otrzymała drogą telegraficzną odpowiedź, że piłkarze wracają definitywnie 8 maja do Warszawy. Kiedy jednak w dniach 9 i 10 bm. nadaremno czekano na doręczenie w Poznaniu na powrót „późnańskich Francuzów”, KS Warta połączył się telefonicznie z Warszawą. CKZZ oświadczyła, że do tej pory, tj. dnia 10 maja br. ekspedycja jeszcze nie wróciła do kraju. Na interwencję w jednym z zainteresowanych ministerstw przyręczono wyśłać z Warszawy do Paryża samolot, który przyniósłby piłkarzy po prawie 6-tygodniowej tułaczce, z powrotem w strony rodzinne. W tym momencie zdaje się doszliśmy do szczytu techniki organizacyjnej. W takich wypadkach trudno jest całą rzecz traktować poważnie, gdyż w tym stanie rzeczy wszystko zakrawa już na kpiny. Społeczeństwo bowiem ma prawo domagać się od organizatorów właściwej organizacji imprez zagranicznych. Takie nieprzyjemne okoliczności, spowodowane brakami doświadczona organizacyjnego, wyrządzają moralną krzywdę rodzinom zawodników, nie mówiąc już o klubach sportowych, które przez długi czasokres borykać się muszą z trudnościami w ustaleniu drużyn i których plany niejednokrotnie zostały pokrzyżowane. Znamienny wypadek zwolnienia jednego z zawodników poznańskich z posady i niewydania kart żywnościowych żonie i dziecku, z powodu niepodjęcia pracy w terminie, mówi sam za siebie.

To też na przyszłym Walnym Zebraniu PZPN niewątpliwie rozegrany będzie epilog wyprawy „francuskiej”. Do tej pory czynnik miarodajny winny z obowiązku wobec światła sportowego i społeczeństwa, które żywo interesuje się sprawami wypraw sportowych za granicę, wreszcie urzędowo naświetlić istotę klęski organizacyjnej wyprawy piłkarzy do Francji. To leży w interesie przede wszystkim organizatorów, to jest CKZZ i PZPN. Do czasu ukazania się głosu oficjalnego, mgła nad wyprawą piłkarską we Francji nie rozjaśni się. Czekamy więc z niecierpliwością na głos, który by uspokoił opinię publiczną.”

Jeszcze w sprawie Bratka

Nr. 132 „Rzeczypospolitej” pisze tak o wyroku komisji weryfikacyjnej PZLT:

„Komisja weryfikacyjna Polsk. Zw. L. Tenisowego uznała winnym Bratka, że wziął udział w turniejach wrocławskim i katowickim w czasie okupacji niemieckiej i że w ten sposób uchybił godności sportowca Polaka oraz wyznaczyła Bratkowi karę zawieszenia w grze na 1 rok i zakaz brania udziału w reprezentacji Polski do końca 1947 r.”

Ze swej strony uważamy wyrok tej komisji za połowiczny i niekonsekwentny. Ponieważ sprawa Bratka nabrała dużego „rozgłosu”, oczekujemy zajęcia stanowiska przez Państwowy Urząd WF i PW oraz Związek Zw. Sportowych, które mają prawo uchylić decyzję komisji weryfikacyjnej PZLT. Dla Bratka, znanego również ze swych sukcesów przedwojennych, nie widziemy miejsca w gronie sportowców polskich.”

Częstochowa 13. 5. (tel. wł.). W dniu dzisiejszym odbył się mecz międzymiastowy Gdynia-Częstochowa, zakończona po dramatycznym przebiegu. Gdynia wygrała dzięki walkowerowi 9:7. Początkowo prowadziła Gdynia 6:0, lecz wspaniałe zwycięstwo Berga i Żurawskiego, oraz Warszawa doprowadziły stan meczu do 7:7, a do ostatniej walki Stepiński nie mógł stanąć na skutek decyzji lekarza, co przyniosło punkty dla Gdyni.

O mistrzostwo klasy A.:

WKS Wieluń odniósł sensacyjne zwycięstwo nad Victorią 3:1 (2:0);

Skra — Unia (Radomsko) 6:0 (2:0) CKS — KKS 5:3 (1:2);

Obecnie mistrzostwa doszły do półmetka, prowadził w tabeli Skra gier 6, pkt. 11, brzm. 29:6 przed CKS gier 5, pkt. 8 brzm. 26:15, oraz Victorią 6 gier 7 pkt. 17:11 brzm. 4) Stradom, 5) WKS Wieluń, 6) Kol. KS, 7) Unia (Radomsko).

W bokserskim meczu Pogoń (Katowce) — CKS rozegranym w czwartek 16 maja zwyciężyła Pogoń 10:6. Najciekawszym było spotkanie w w. piórkowej Komuda — Chudy. Zwyciężył na pkt. Komuda. Berg odniósł olbrzymi sukces zwyciężając Waloszka.

Radomsko, 15 maja. Czarna — ZKK Ruch (Piotrków) 10:2 (6:2).

Wieluń, 15 maja. WKS Ib — Mil, KS 1:0 (0:0).

Doherty zdobywa 100-tą bramkę

Derby County—Charlton poraż drugi

(Korespondencja własna z Londynu)

Korespondencję niniejszą stałego naszego współpracownika z Londynu, z daty 4 maja otrzymaliśmy dopiero w dniu 17. Wyjaśnienie to dajemy dlatego, że w poprzednim numerze naszego pisma (Nr. 24) podaliśmy już tabelę angielskie, gdzie Birmingham, wygrywając z Luton Town 3:0 w dniu 6. V. wysunął się na pierwsze miejsce przed Aston Villa, która „pauzowała” (red.).

W pięć dni po finałowym meczu pucharu, o którym pisałem już w poprzednim liście, zmierzili się ze sobą poraż drugi w mistrzostwie ligi południowej Derby County i Charlton. Tym razem nie brakło miejsc na widowni, gdyż zaledwie około 40 tysięcy widzów było świadkami spotkania, w którym Derby County poraż drugi udowodniło swą wyższość, wygrywając 3:1 (2:1).

Co znaczy jednak puchar? Jakaż to inna atmosfera meczu! Jaka inna gra. „Wielki” Woodley (znany w Polsce, gdyż był bramkarzem Chelsea w czasie jej pobytu w roku 1936) nie chodził tym razem nerwowo po szatni, lecz z uśmiechem gawędził z kapitanem „przeciwnego obozu” Welschem. Temat: Oczywiście finał pucharu.

„Byłem pewny — mówi Woodley, że ty będziesz strzelał; minąłeś Nicholasa i byłeś mniej niż dziesięć metrów od bramki — Turner był w równej z tobą linii, ale miał obok Leuty’ego. Podąłeś jednak do środka, a zanim Leuty zdążył interweniować, Turner strzelił z 6 metrów. Byłem bezradny”.

„Tak” przyznaje Welsch — „trzymać tego nie było można”. Taka rozmowa trwałaby długo, lecz czas już na boisko. Pierwsi wbiegają zdobywcy pucharu. Skład ten sam co w sobotę:

Woodley—Nicholas, Hove—Bullions, Leuty, Musson—Harrison, Carter, Stamps, Doherty, Duncan. — Za nimi Charlton: Bartram—Phipps, Shreeve—H. Turner, Oakes, Johnson—Fell, Brown, A. Turner, Welsch, Duffy.

Zaczyna się „finał” poraż drugi. Znow Charlton przeważa na początku. Oakes „wystawia” ślicznie Brovna, ten przerzuca do Duffy’ego, krótkie płaskie podanie do Welscha i... Woodley błyska talentem. Za chwilę Charlton zdobywa dwa kornery pod rząd; przy drugim Nicholas ratuje już na linii bramkowej. Derby otrząsa się powoli z przewagi i w pierwszym groźniejszym ataku

„Spartak”—Repr. Albanii 2:1

Jak donosiliśmy już w poprzednim numerze doskonała drużyna moskiewska „Spartak” wyjechała na tournée do Albanii, gdzie po dwóch iatwych zwycięstwach z zespołami Tirany, stanęła do spotkania z oficjalną reprezentacją Albanii. Mecz, stojący na wysokim poziomie, zakończył się po zajętej grze zwycięstwem „Spartaka” 2:1 (1:1).

Rzeczy ciekawe ze świata...

Lekkoatletyczne zawody pomiędzy paryskim Uniwersyte-

Cracovia—Resovia 5:1 (2:1)

Rzeszów 19 maja (tel. wł.). W dniu dzisiejszym rozegrała tu pierwsza drużyna Cracovii spotkanie towarzyskie z miejscową Resovią, wygrywając po pięknej grze 5:1. Z drużyny krakowskiej największą podobali się: Rybicki, Gędek i Bobula, strzelc 3 bramki.

Wisła przegrywa Łodzi

Około 12.000 widzów zebrało się w Łodzi na boisku ŁKS, by zobaczyć grę krakowskiej Wisły. Spotkanie to zorganizowane zostało na dochód Związku b. Więźniów Politycznych. Mecz nie zawiódł tak licznie zebranej publiczności. Zobaczyli grę szybką, ładną i zwycięstwem swoich. Toteż opuszczali boisko pod każdym względem zadowoleni.

ŁKS zwyciężył 4:2 (1:1) zupełnie zasłużenie. Był drużyną lepszą. Miał więcej z gry, szybko zdobywał teren, akcje jego były dużo groźniejsze. Z tak szybką drużyną Wisła mimo lepszego zaawansowania technicznego miała trudne zadanie. Niestety nie wypełnili go odpowiednio obaj boczni pomocnicy bracia Wapiennicy oraz Flanek, jeśli idzie o formację tylną, w ataku zawiódł natomiast Cisowski. Jedynymi, którzy zasługują na pełne wyróżnienie to Kubik, Legutko i Artur.

Pierwszą bramkę zdobył Mącznik z podania Artura, wyrównał Włodarczyk. Po przerwie znowu Cholewa podwyższa na 2:1, lecz rewanżuje się ŁKS przez Sidora. Następne bramki dla ŁKS zdobywają znowu Sidor i Hogendorf.

Sędziował kpt. Schneider.

Poznańska kl. A.

W rozgrywkach ub. niedzieli w piłce nożnej o mistrzostwo kl. „A” w Poznaniu Warta poniosła klęskę w spotkaniu z Dębem 0:5. Po ostatnim remisie z Sanem 2:2 Warta traci już trzeci punkt. Dalsze wyniki są nast.: Admira — San 4:3 (2:2), KKS (Poznań) — Polonia 8:2 (7:2), Zjednoczeni (Pozn.) — Unia (Swarzędz) 3:1 (2:1), KKS Leszno — Proсна (Kalisz) 3:1 (0:1), Ostrovia — Zjednoczeni (Kępno) 4:1 (2:0).

Sytuacja w mistrzostwach po tych spotkaniach wygląda następująco:

W grupie pierwszej prowadzi Admira 8 pkt., 19:10 brzm. przed KKS (Leszno) 8 pkt. 17:17 brzm. i Wartą 7 pkt., 15:10 brzm. Warta ma jednak dopiero 5 gier, 4) Proсна, 5) Dąb, 6) San.

W grupie drugiej na czele znajduje się KKS (Poznań) 12 pkt. i imponującym stosunkiem bramek 56:11, 2) Zjednoczeni (Pozn.) 11 pkt. 19:8

zdoława prowadzenie: Stamps strzela z 16 m, a piłka grzęźnie w górnym rogu bramki. Druga bramka pada w 40 minucie. Carter przejmując centrę Duncana i obok wbiegającego Bartrama lokuje piłkę w sieci. W ostatniej minucie przed przerwą zdobywa Charlton jedyną swą bramkę. Podanie Harrisona przepuszcza sprytnie Welsch i Turner do nieobstawionego Duffy’ego, który strzela ostro z najbliższej odległości.

Po przerwie przeważa znow Charlton. Hove i Nicholas nie dopuszczają jednak do strzału. Resztę „załatwia” Woodley. Solowa akcja Doherty’ego przynosi natomiast Derby C. trzeci punkt. Ten sam Doherty przepuszcza pod sam koniec meczu idealną pozycję przenosząc nad pustą bramką.

Dzięki formie, wykazanej na tych zawodach „powołano” do reprezentacji Anglii z finalistów pucharu następujących graczy na mecz przeciw Szwajcarii (11 maj) i ewent. na mecz przeciw Francji w dniu 19 maja w Paryżu: Johnson i Brovn z Charltonu i Carter (Derby). Skład Anglii wyglądał będzie następująco: Swift (Manchester City)—Scott (Arsenal), Hardwick (Middlesbrough)—Wright (Wolves), Franklin (Stoke), Johnson (Charlton)—Mathews (Stoke), Carter (Derby), Lawton (Chelsea), Brown (Charlton), Smith (Aston Villa).

Uwzględniając wyniki Derby County - Charlton i inne w tej lidze: Aston Villa — Millvok 2:0 (bramki zdobyli Houghton i Edwards) oraz Luton Town — Newport County 1:0 (Bittlington strzelcem bramki) tabela ligi południowej przedstawia się:

1. Aston Villa	42	61	106:58
2. Charlton Attelle	41	59	91:44
3. Birmingham	41	59	93:45
4. Derby County	41	54	100:61

W lidze północnej wyniki dnia wczorajszego nie wpłynęły na zmianę czołowej pozycji, gdzie Sheffield Winted kroczy na czele mając 5 pkt przewagi nad następnym skolei Evertonem.

W tej lidze osiągnięto następujące rezultaty: Leeds United — Bradford 3:1 (Dwa razy Ainsley i raz Hindle byli strzelcami dla L. U. — dla Bradfordu Mc. Call), Middlesbrough — Stoke City 3:1 (Fenton 2 i Deys — Steele dla Stoke) i Newcastle — Barnsley 1:0 (Milburn).

A. O. Leyll.

tem a Cambridge zakończyły się zwycięstwem Francuzów 79:59.

Mistrzostwo w chodzie wokół Paryża zdobył le Bakae, który przeszedł dystans 50 km w czasie 4 godz. 41 min. 24 sek.

Reprezentacja piłkarska Irlandii zaproszona została przez Angielską Federację Piłkarską do Wielkiej Brytanii gdzie rozegra kilka towarzyskich spotkań z silniejszymi zespołami Albionu.

Mohamed Brachim przepłynął pod wodą 118 metrów w czasie 2:11,3.

brm., 3) Ostrovia 9 pkt. 27:12 brzm., 4) Zjednoczeni (Kępno), 5) Polonia, 6) Unia (Swarzędz).

Łódź

Łódź, 19 maja (tel. wł.). W rozegranym tu dziś wyścigu kolarskim na dystansie 100 km niespodzianką było zajęcie przez faworyta biegu Becka 3-ciego miejsca za M. Pietraszewskim (DKS) i bratem jego L. Pietraszewskim. Na usprawiedliwienie Becka trzeba podać, że przed metą dostał skurczu w nodze i dał się minąć braciom Pietraszewskim. Czas zwycięzcy: 3 godz., następnych: 3 godz. 3 min. i 3 godz. 8 min.

W zawodach o mistrzostwo klasy „A” uzyskano dziś następujące wyniki:

P. T. C. (Pabianice)—TUR (Łódź) 7:1 (4:1).

ZKK—CSOWP 4:1 (2:0).

Zjednoczone—TUR (Kutno) 3:0 (2:0).

Widzew—Lechia (Tomaszów) 7:1 (2:1).

Konferencja delegatów klubów robotniczych

Konferencję delegatów klubów robotniczych, zrzeszonych w RSKO, zwołuje się na środek, dnia 29 maja b. r. na godz. 6 popoł. w lokalu Rob. Sport. Komitetu Okręg. w Krakowie, przy ul. Sławkowskiej 6, I. p. z następującym porządkiem dziennym:

1) Sprawozdanie z Igrzysk w dniu 1 maja, 2) Rozdanie nagród, 3) Sprawozdanie z plenum ZRSS, 4) Sprawa subwencji dla klubów, 5) Zapotrzebowanie na sprzęt sportowy, 6) Ustalenie programu na przyszłość, 7) Wnioski i interpelacje.

Delegaci winni przyjść z pisemnymi upoważnieniami.

NOWY SĄCZ

RKS Świt (Nowy Sącz)—Orzeł Biały (Stary Sącz) 7:1 (5:0). Wysokie zwycięstwo robotniczej drużyny, której atak popisywał się pięknymi zagraniami. Łupem bramkowym podzielili się Kuczyński, Pocięcha i Pańkiewicz.

Gimnazjalny turniej siatkówki

Turniej siatkówki zorganizowany przez Gimnazjalny Klub Sportowy Nałęcz przyniósł zwycięstwo drużynie VIII Gimnazjum, która zwyciężyła „Nałęcz” w finale 2:0 (15:6, 15:12). U zwycięzców wyróżnili się Ciesielski, u pokonanych Opioła i Nowak. W spotkaniu towarzyskim w koszykówce drużyna VIII Gimnazjum pokonała również Nałęcz 30:11 (14:6). Wyróżnili się z Nałęczu Zimowski i Wajgas.

Sprawa sztucznego lodowiska

W momencie mistrzostw hokejowych Polsk w styczniu b. r. mówiono dużo i bardzo konkretnie o możliwości budowania sztucznych lodowisk w Polsce. Od tej chwili sprawa ta zesłała z porządku dziennego. Wydawało by się, że zapomniano o niej. Jak się jednak dowiadujemy z kół PZHL decyzja budowy sztucznych lodowisk w miastach polskich ma zapaść w najbliższym czasie. Zależne to jest od przedstawienia dwóch ofert — ze strony czeskiej od budowniczego sztucznego lodowiska w Pradze Ramuszki (oferta nie wiążąca na jedno lodowisko obejmujące koszt ok. 7 milionów złotych), oraz szwajcarskiej. Z przedstawicielami Szwajcarii pertraktował podczas pobytu w Genewie prezes P. Z. P. R. Zygmunt Nowak wraz z przebywającym na terenie Szwajcarii red. Grabowskim. Szwajcarzy otrzymaliby ew. ekwiwalent w węglu.

Do Czechów odniesiono się pismem jeszcze w kwietniu i konkretna odpowiedź wraz z ofertą ma nadejść w najbliższym czasie. Najwięcej zainteresowania budowy lodowiska wykazują przedstawiciele „Spolem” w Łodzi. O ile oferta na budowę nie przekroczy 7 milionów na jedno lodowisko i nadejdzie w ciągu maja rozpoczęto by budowę już w czerwcu w dwóch miastach, t. j. Łodzi i Warszawie. (at)

Jedynastu „sprawiedliwych” z Ludwina ratuje poziom naszego szczypiórniaka

Garbarnia jest jedyną drużyną w Krakowie, która sama gra i potrafi „rozgrzać” przeciwnika, że ten wnieśli się na poziom równy jej niemał. Dzięki temu mogą widzowie, opuszczając stadion powiedzieć, że szczypiórniak „nie taki straszny, jak go inne drużyny malują”. Tak było i ostatnio na meczu Garbarnia—Olsza, kiedy przy stanie 10:0... Co? 10:0, równy poziom? przerywacie. Naprawdę, kto nie był, niech wierzy mi na słowo...

Olsza nie była o wiele gorsza, a w polu nawet równorzędna. Tylko, że Garbarze mają bramkostrzelny atak, gdzie Lipiński, Bahr i Pirowski potrafią obrzydzić życie każdemu z bramkarzy, choćby był nawet większym „orlem”, niż bramkarz Olszy. Toteż końcowy wynik 11:1 jest w pierwszym rzędzie zasługą ataku Garbarni, który jako całość solidarnie wszędzie występując, stara się sprawiedliwie rozdzielić obfity łup, co tym razem jednak mu się nie bardzo udało, gdyż „zachłanny” Lipiński wyszedł na pierwsze miejsce z 6 punktami przed Pirowskiego i Bahra.

Drugie zawody: Cracovia z AZS-em można nazwać snadnie zawodami, wywołując etymologię tego słowa od zawodzici. Zawodzili bowiem wszyscy. Najgłośniejszemu widzowie patrzac na taką grę — dalej kierownictwo AZS-u (występujące samo w roli dziesiątego zawodnika), że mimo prowadzenia (autor: mgr Pytel) przegrało 6:4 (4:1), — kierownictwo Cracovii, że drużyna — kandydat na mistrza, gra tak słabo taktycznie, no i kibice Garbarni, czekający, a nuż akademicy urwanem punktu „odczepią” Garbarzy od „natręta”, 60-cio minutowa bleganina po boisku (kupą, mościpanowie, kupą!) urozmaicona była między innymi trzema „bombkami” Więcka, który ponadto miał jeszcze dużo okazji do zaznaczenia cyfrowo swej bardzo dobrej obecnie formy, ale uważając, że jest „do wyższych celów” stworzony, przeniósł przeważnie ponad porządek. Z dobrze grających w Cracovii Resicha, Kowalskiego, Paszkowskiego i Marchewczyka tylko dwaj ostatni brali czynny udział w podwyższeniu wyniku, dorównując w tym Mochnackiemu. Dwukrotnym zdobywcą bramki okazał się w tym spotkaniu, prowadzonym jak zwykle doskonale przez mgr. Szostaka, Trojan z AZS-u. Mniej szczęścia miał Huk (AZS), bo tylko raz zrobił tę przykrość dobremu (nie w znaczeniu „dobrośliwym”, bo z tej strony go nie znam) Pokusie, no i mgr. Pytel. W tyłach AZS-u Mizia stała na poziomie... Mizi (t. zn. dąbry).

Na obu drużynach znab kompletnej brak treningu i usiłowań poprawienia swej taktyki, czy choćby nawet techniki. Zjawisko wręcz odwrotne jak u Garbarni, jedenaście „sprawiedliwych”, co trenuje szczypiórniaka.

Sobota przyniosła mimo solennej — zdawałoby się — i stałej poprawy jeden jednakże walkower. AZS—Olsza 5:0. Spotkanie towarzyskie, rozegrane dzięki „wypożyczeniu” Olszy przez AZS brakujących zawodników, stało na odpowiednim „towaryskim” poziomie. Nuda przerywana 10 bramkami, których Olsza zdobyła 7, a akademicy 3.

Ukojenie znalazła liczna, bo około tysięczna widownia w przebiegu i poziomie meczu odwiecznych rywali: Cracovia—Wisła, wprowadzonych do boju przez sędziego Eberhardta. Gra toczy się szybko i równie szybko padają bramki. Cracovia zaczyna, akcja, lekki strzał Kowalskiego i 1:0. Wyrównuje Legutko. Cracovia przechodząc lekko przez pomoc przeciwnika, zapewnia sobie przez Kowalskiego prowadzenie 3:1. Wisła nie zraża się i jej dobry do paury atak wyprowadza Szostakiem i Kowalówką na remis 3:3. Do przerwy Więcek ustala wynik 4:3.

Po przerwie historia krótka. Coraz większa przewaga Cracovii o ostro grających tyłach i dobrze usposobionej trójce środkowej, która też dzieli się dalszymi 5 bramkami: celowo grający „Roch” Kowalski i szybki Więcek po 1, „tankista” mgr Sycz 2 i nieobstawiony „szpeceracz” Marchewczyk 1. Intermezzo Wisły to dwie bramki najłepszego jej gracza mgr. Szostaka.

Okazję do ponownego poprawienia swej marki będzie miała Wisła we środe na swoim boisku z Olszą o godz. 18, podczas gdy Garbarnia spotka się o tej samej porze u siebie z AZS, aby w sobotę zmierzyć się ostatecznie o pierwsze miejsce z Cracovią.

Tabela po ostatnich spotkaniach przedstawia się następująco:

	gier	punkt.	stos. brzm.
1. Cracovia	7	12	41:27
2. Garbarnia	6	11	39:14
3. A. Z. S.	6	4	23:25
4. Wisła	6	3	15:29
5. Olsza	5	0	9:42

Faworycy tracą punkty

Kraków, 19 maja. Niedziela sensacyjną można nazwać dzisiejszą niedzielę rozgrywek mistrzowskich. Nie spodowadwały one wprawdzie zmian na czele tabeli, gdzie w poszczególnych grupach „A” klasy utrzymały się nadal na pierwszych miejscach Chelmek (mimo pauzowania), Zwierzyniecki i Tarnovia jednak zdecydowały o przesunięciach w środku i „zagałowały” sytuację. Największą niespodzianką zrobił outsiderzy tabeli, którzy odebrali faworytom punkty tak, że wszystkie mecze w „A” klasie — a większość w klasie „B” zakończyły się co najmniej... nieoczekiwanie. Któż mógł bowiem przypuszczać, że kroczący od zwycięstwa do zwycięstwa „pogromca” Cracovii, Zwierzyniecki „potknął się” na Bieżanowiance. Po „wesołym — smutny dzień” nastał! Albo kto mógł przypuszczać, że Łagiewianka „wlepi” aż 5 sztuk

Cracovii? Albo, że Dębicki „zarobi” pierwsze punkty na Groblach, które niedawno jeszcze „śniły sen” o mistrzostwie? Albo, że Korona przegra z Sandecją? I że Wiczysta po powrocie z „turnee”, gdzie nie poniosła żadnej porażki, straci oba punkty mistrzowskie z Bocheńskim, z którym dotąd mało się liczone. Ze Łobzowianką na swoim boisku przegra z Dąbskim i że Tarnovia po raz pierwszy nie zainkasuje obu punktów w mistrzostwie mimo, że gra na własnym terenie i przy swojej widowni.

Podobna „historia” miała miejsce i w „B” klasie. Niepokonany Nadwiślan uległ przedostatnim dotąd w tabeli Czarnym — a dotychczasowi liderzy grupy I-szej: Wolania i Bronowianka nie mogły poradzić sobie — pierwsza z Rakowiczanką — druga z Kmitą. Ostatnia w tabeli Juwenia stawiła skutecznie czoła trzeciej od góry Legii

i „urwała” jeden punkt, spychając przez to Wawel na ostatnie miejsce.

Te sensacyjne wyniki dowodziły by albo wyrównania klasy, albo... lekceważenie sobie „słabszych” przeciwników i zbyt „ufania” sobie. Może nawet to drugie, przechodzące nieraz w szkodliwą megalomanię jest ważniejsze i doprowadzić może łatwo do katastrofy. Ogólnie ze sprawozdań wysnuć można wniosek, że drużyny „niższych lokat” przeciwstawiają „mistrzom” swą ambicję i ofiarność, a te decydują nawet o wyniku.

„Decydujące” stadium, w jakie wchodzi rozgrywki mistrzowskie powodują wzrost temperatury na widowni. Na meczu Groble—Dębicki doszło do tego, że zawodnik Grobli, Ogrodziński, znieważił sędziego liniowego — na meczu Czarni—Nadwiślan kibice w stanie nietrzeź-

wym wtargnęli na boisko, próbując steroryzować doskonałego sędziego, Rutkowskiego już w chwili, gdy ten na skutek bezspornego faulu na polu bramkowym zarządził rzut kamry przeciw Nadwiślanowi. Mamy wielkie uznanie dla zawodników Nadwiślanu, że zdolali wczas zażegnać burzę — będziemy mieć jednak jeszcze większe, gdy nazwiska tych kibiców — znane im napewno — podadzą do wiadomości KOZPN i innym władzom, które wyciągną odpowiednie konsekwencje i raz na zawsze zwalczą chamstwo na boiskach. Czytamy również w jednym ze sprawozdań o „kibicach” Spolem, którzy na boisku Rakowiczanki prowokowali do awantur a porządkowi zachowywali się biernie. Niech zatem W. G. D. KOZPN zaznajomi się dobrze z nazwiskami porządkowych na meczu Spolem—Przegorzalanka!

Klasa „A”

Zwierzyniecki—Cracovia 2:0 (1:0)

Spotkanie dwóch drużyn prowadzących w tabeli grupy trzeciej ścigało na boisko Wisły rekordową, jak na spotkanie A klasy ilość widzów, która mogła naocześnie przekonać się o rozmiarach kłeski, jaka dotknęła Wisłę w przeddzień jej jubileuszu. Oto wskutek wtorkowego huraganu prawa część trybuny uległa zniszczeniu, a konstrukcja pozostałych części doznała poważnych uszkodzeń, tak, że wstęp na trybunę został zamknięty, a miłośnicy piłkarstwa tylko z miejsc stojących mogli śledzić przebieg spotkania, które zaważyło o pozycji lidera, a może i pozycji mistrza grupy.

W związku z tym mecze można się było również naocześnie przekonać, że rozgrywki piłkarskie o mistrzostwo przeprowadzić można również w dniu powszednie, a to nie tylko — jak się wydawało — wpłynęło na mniejszą frekwencję, lecz przeciwnie wzmożni ją, i rozwiąże problem odrobienia „zaległości” w mistrzostwach.

Mecz Zwierzyniecki—Cracovia, jeśli idzie o poziom, nie mógł zadowolić. Wylętny na to zapewne i osłabienie składu Cracovii, jak również zbyt poważna stawka zawodów, tak że silono się raczej na skuteczność, aniżeli na piękne gry. Pod tym względem zaimponować mógł Zwierzyniecki. Prostymi, mało skomplikowanymi drogami dążył do celu, co udało mu się w zupełności przez strzelenie dwóch bramek, z których zresztą „autotrem” pierwszej był obrońca Cracovii — Gędek. Zawodnicy Zwierzynieckiego nastawieni byli wybitnie bojowo i wyszli na boisko, z silnym postanowieniem pokonania przeciwnika, który zawiódł w pierwszym rzędzie w linii ataku. Wstawienie kulejącego Różankowskiego „rozkleiło” do reszty słaby atak Cracovii, gdzie tylko Bobula walczył o piłkę z przeciwnikiem, a pozostali partnerzy w niejednym wypadku nawet nie „markowali” ataku na przeciwnika. W nielicznych sytuacjach podbramkowych zwlekano aż do przesady ze strzałem — mimo, iż przekonani mogli się Szeliga ile zamieszania, a nawet przy większym szczęściu ile efektu może przynieść nagły, zaskakujący, mimo, że z dalszej odległości oddany strzał. Wspaniała bomba jego w dwudziestej dziewiątej minucie gry, tylko dzięki poprzeczce nie weszła do siatki — a i po przerwie przy stanie 1:0 dla Zwierzynieckiego, znowu poprzeczka po strzale Szeligi uratowała Zwierzynieckiego od straty bramki i załamała do reszty Cracovię. Pawlik na prawym skrzydle był przy tym najgorszym graczem na boisku, a nie wiele różnił się od niego Różankowski II na łączniku. W sumie więc, atak Cracovii poza źle „obsługiwanym” Bobulą i dobrym technicznie, lecz bojaźliwym Szeligą, nie liczył się wcale.

W tych warunkach pomoc, gdzie debiutował na środku Tomasiak, a na prawej Mazur, miała utrudnione zadanie i przeciążoną pracę paraliżowania napadu przeciwnika nie mogła rozwiązywać konstrukcyjnych problemów.

Najwięcej zatrudnionym było trio obronne. Gędek, Domański w obronie, oraz Rybicki w bramce powstrzymywali długo napór przeciwnika; przy obydwoch bramkach jednak „zawalił szpetnie” — pierwszy raz jak już wspomniiano zawiązał bramkę samobójczą, a w drugim wypadku nie interweniując w chwili strzału Ostrowskiego z najbliższej odległości. Rybicki uratował w wielu wypadkach — przy stracie drugiej bramki, powinien był bezwzględnie ryzykować wybieg, przez co zmniejszyłby kąt strzału do bramki.

W drużynie zwycięzców na plan pierwszy wyszli skrajni pomocnicy Dudek II i Baran, oraz środkowy napastnik Ostrowski. Baran „unieszkodliwił” najgroźniejszego z ataku Cracovii Bobulę, a Panek II mając ułatwione zadanie z Pawlikiem szedł stale za własnym napadem, „przekazując” doskonale piłki do swoich przednich formacji. Nie pozorny Ostrowski kierował atakiem w sposób przynoszący mu chlubne świadectwo. Był stale, na każdej pozycji — przetrzucał szybko ciężar gry z jednej strony na drugą i wiedział kiedy wystawić łącznika, a kiedy „puścić w ruch” skrzydło. Nie było przy tym w drużynie Zwierzynieckiego żadnego wyraźnie słabego punktu; wszyscy zawodnicy wykazywali doskonałą kondycję i niepospolity zapał oraz ambicję. Biorąc te względy na uwagę, zwycięstwo ich jest w pełni zasłużone i odsuwa ich w dzisiejszej chwili o cenne dwa punkty od najgroźniejszego rywala, oraz stawa w rzędzie drużyn niepokonanych dotąd w mistrzostwie. Praktycznie Zwierzyniecki jest jedynym klubem, który w mistrzostwie nie stracił dotąd punktu i w tej chwili niejako liderem nie tylko w swojej grupie, ale także w całej A klasie.

Z przebiegu gry mamy do zanotowania: Od pierwszej chwili widać, że mecz nie będzie klasowym. Akcje rwą się z mordku i wykazują anemiczność poczynań białoczerwonych, a zdecydowaną postawę i bojowość Zwierzynieckiego. Pawlik i Wawrzusiak zaprzeczają

ją doskonale sytuację podbramkową, a przebój Konopka, przy którym nieznacznie pomaga sobie ręką (jedynie przeoczenie doskonałego sędziego Mohyla) stwarza poważne niebezpieczeństwo pod bramką Cracovii. W 24 minucie pada pierwsza bramka dla Zwierzynieckiego: silny strzał Konopka idący w lewy róg bramki zmienia kierunek po zetknięciu się z głową Gędka i pada w róg przeciwny, co zmylonemu Rybickiemu uniemożliwia „przerzucenie” się w drugą stronę.

Po przerwie pierwsze minuty należą do Cracovii. Przeciwnik „odgryza się” jednak szybko i opanowując swolna pole gry doprowadza do zamiany ról. Z broniącego się staje się atakującym, a pod koniec meczu nawet wybitnie przeważającym. Druga bramka pada na dziesięć minut przed końcem zawodów. Dobre podanie Weski do środka przejmują Konopek, podaje Ostrowskiemu, a ten wyszukując niezaradność obrońców Cracovii posyła w najbliższej odległości piłkę w róg. (hs)

Dębicki—Groble 1:0 (0:0)

W tej formie, w jakiej widzieliśmy dziś atak Grobli, nie trudno będzie im znaleźć się na ostatniej pozycji. Trójka środkowa: Wandas—Ogrodziński—Nastaborski do szeregu wad jak tchórzostwo, kunktatorstwo i zbyt wybujałe wyobrażenie o sobie (Wandas) dołączyła jeszcze jedną i to najgorszą: zupełny brak ambicji. Gracze ci, po odebraniu im piłki przez przeciwników — co zdarzyło się o 99% za dużo — stawali w miejscu, zakładali ręce na boki i patrzyli się jak pomoc i obrona walczą przeciw ambitnej całej „dynastie Dębickiego. Nic więc dziwnego, że outsider tabeli odebrał oba punkty „faworytowi”, uzyskując jedyną bramkę dnia ze szkolnego spalonego. Strzelcem był Madejczyk. Przedtem jednak, a również i później zaprzeczali napastnicy drużyny dębickiej wiele doskonałych pozycji (Bartoniczek II, Madejczyk). U zwycięzców trzeba pochwalić wszystkich za ambitną i ofiarną grę, a wyróżnić Liszkę w pomocy, Bartoniczka I w obronie i Włodka w bramce — u pokonanych najlepsi bracia Kaletowie, Krok i Sochacki. Sędziował Bill. (hs)

Dąbski—Łobzowianka 2:1 (0:0)

Spotkanie dwu dzielnicowych drużyn, zakończyło się zasłużonym zwycięstwem drużyny Dąbskiego, która potrafiła wyzyskać wszystkie słabe strony przeciwnika. Dąbski był drużyną grającą szybko, przeważnie skrzydłami, a te zdobywały szybko teren, w przeciwnieństwie do Łobzowianki, gdzie napad przegrał właściwie zawodów. Trójka środkowa bawiła się nieproduktywnie pod bramką przeciwnika, zamiast wykończyć skrzydła. Po pierwszej połowie, która była wyrównana, Łobzowianka opadła z sił i pozwoliła sobie strzelić Kofinowi i Soczyńskiemu dwie bramki. Honorowy punkt dla Łobzowianki zdobył na kilka minut przed końcem zawodów Malicki. Sędziował b. dobrze Chruściński. (sm)

Tarnovia—Fablok 0:0

Tarnów, 19 maja (tel. wł.). Po ostatnich zwycięstwach Tarnovii nad Podgórzem spodziewano się łatwego zwycięstwa drużyny tarnowskiej na własnym terenie. Tymczasem gospodarze zawiadli we wszystkich liniach, a wynik bezbramkowy zaważyła wspaniała gra Barwińskiego, który stanowił jedyny jasny punkt drużyny. O pozostałych lepiej nie mówić. Miarą formy ataku jest to, że oddał on zaledwie trzy strzały na bramkę przeciwnika. Drużyna Fabloku zaimponowała widowni tarnowskiej i sądząc z przebiegu gry, zasłużyła na zwycięstwo. Sędziował dobrze Seichter.

W zawodach o mistrzostwo klasy B uzyskano następujące wyniki:

OZET—Monterski 2:0 (1:0). Zasłużone zwycięstwo Monterskiego nad ambitnie grającym przeciwnikiem. Bramki strzelił Zajac i Garnarz.

Tarnovia I B—AKS Bochnia 7:0 (4:0). Wysokie zwycięstwo rezerwy Tarnovii. Łupem bramkowym podzielili się: Sowiński 3, Cholewa 2, Pomykała i Idzianek.

Okocimski—KS Metal 4:1 (1:0).

Po równorzędnej grze zwycięstwo przypadło lepiej dysponowanemu strażalowi Okocimskiemu, dla którego strzelcami bramek byli: Kupiec 2, Słupski i Migas. Sędziował, jak zwykle wzorowo, Fronczek. (K)

Bocheński—Wiczysta 2:1 (1:0)

Jeszcze jedna niespodzianka „grubego kalibru”. Jeszcze jeden dowód, że ambicja i ofiarność zadecydować mogą o wyniku. Nie ulega bowiem najmniejszej wątpliwości, że Wiczysta była w sumie drużyną lepszą, nie potrafiła jednak zmoc przeciwnika, który obok bojowości przewyższył ją sercem do gry i ofiarnością. Przy tym rzadko która z naszych drużyn umie — przy swojej przewadze — „zaasekurować” tyły.

Rezultat: szybki wypad przeciwnika i utrata gola, który trudno później odrobić! Nie potrafił zrobić tego Mydlak nawet z karnego, strzelając w słupek. Bocheński dwoma celnymi strzałami Mastaja II i Markiewicza zapewnił sobie zwycięstwa, a niżeli wynik na 2:1 w ostatnim kwadransie gry Dwernicki. Sędziował bardzo dobrze Bogdanowicz. (hs)

Korona—Sandecja 0:1 (0:0)

Nowy Sącz, 19 maja (tel. wł.). Po Koronie spodziewano się w Sączu dużo więcej, tymczasem grała ona słabo i chaotycznie a skromny wynik bramkowy zawdzięcza Sandecja wielkiemu zęszczeniu na polu karnym Korony. Jedyną bramkę uzyskał w 19 minucie drugiej połowy T. Koneczny, który łącznie z Zędzielem zasługuje na wyróżnienie. Poza tym doskonałym jak zwykle był środkowy napastnik Sarna. Sędziował słabo i niezdeterminowanie Pryk, wywołując burzę protestu u przeszło trzech tysięcznej widowni.

W przedmeczku juniorzy Sandecji zremisowali z juniorami RKS Świt 1:1.

Bieżanowianka—Zwierzyniecki 1:0 (0:0)

Wielka niespodzianka. Zwycęstwo Bieżanowianki jednak w pełni zasłużone. Niebezpieczny atak Zwierzynieckiego natrafił na dobrze grającą linię pomocy i obrony Bieżanowianki i mimo stwarzania groźnych sytuacji do strzału raczej nie dochodził. Natomiast również niebezpieczny atak Bieżanowianki nie miał w obronie Zwierzynieckiego, najsłabszej taktycznie jego linii, wielkiej przeszkody. Ze padła tylko jedna bramka, wina to napastników bieżanowskich, z których

KMITA BRONOWIANKA 2:2 (1:1)

Prezentująca do zdobycia mistrzostwa swej grupy Bronowianka, musiała znowu oddać punkt bardzo ambitnie walczącej drużynie zabierzowskiej. Gdyby nie nadmierne tempo nadane grze przez Bronowiankę, wynik meczu przypuszczalnie mógł brzmieć na jej korzyść. Obydwie bramki dla Bronowianki zdobył bardzo dobry lewoskrzydłowy Wodnicki, który zasługuje na specjalne wyróżnienie. Bardzo dobrze grali również Susut i Młynarczyk w obronie. Bramki dla Kmity zdobyli Serafin i Strzebiłowski. Sędziował b. dobrze Rutkowski jun. (sm)

RAKOWICZANKA — WOLANIA 1:1 (1:0)

Gra prymitywna, brutalna obfitująca w faule. Do przerwy bardziej aktywna Rakowiczanka, ustępując po pauzie pola Wolani. Rakowiczanka zaprezentowała się jako drużyna bezwzględna, dążąca po „trupach” do gola. Podobnie, jakkolwiek z mniejszym tupetem, grała Wolania. W obu drużynach pomoc szwankowała. Bramkę dla Rakowiczanki zdobył Hanec, wyróżnił się lewo skrzydłowy Banachowicz. Dla przeciwnika uzyskał gola Oprysko, u którego wyróżnili się: lewo skrzydłowy Drożdż i l. łącznik Ziętawa. Sędziował Majcher. (j)

JUWENIA — LEGIA 1:1 (1:1)

Gra na b. słabym poziomie. Legia miała nieznaczny przewagę. W obu drużynach brak strzelców. Dla Juwenii bramkę zdobył Lichoń, dla przeciwnika Zawierowski. Z Juwenii wyróżnił się: sr. pomocnik Dylewski i pr. skrzydłowy Albiński, z Legii obrońcy Cach i Michalek. — Sędziował b. dobrze Pałka, trzymając obie drużyny w ryzach. (j)

POCZTOWY — AKS CZYŻYNY 3:0 (2:0)

W pełni zasłużone zwycięstwo uzyskała dobra technicznie drużyna Pocztowego nad prymitywnie i ostro grającym przeciwnikiem. Ta ostra częstokroć i brutalna gra zemściła się zresztą w pełni na jej autorach. Oprócz bowiem pierwszej bramki, zdobytej ładnym przebojem pracowitego napastnika pocztowców Lamota, dalsze dwie padły z karnych, podyktowanych całkiem słusnie przez nadzwyczaj spokojnie i dobrze sędziującego Lohna. W „kata” zabawił się doskonale poza tym obrońca Tomczyk, ustalając jednym z nich wynik do przerwy, a drugim ostateczny. Trzy słupek, poprzeczka i liczne kornera uratowały poza tym AKS od wyższej porażki. Z drugiej zaś strony nie dopuścił do zmiany wyniku bramkarz Pocztowego Gawrysz, który wraz z Tomczykiem parował skutecznie nie liczne, lecz groźne wypadki AKS-u, inicjowane głównie przez najlepszego jego gracza lewoskrzydłowego. (j. r.)

OLSZA—PRĄDNICZANKA 2:2 (2:0)

W pierwszej połowie gry kolejarze nieznacznie przeważają. Z kilku dogodnych pozycji uzyskują zaledwie dwie bramki przez Augustynka i Kalinowskiego. Po przerwie całkowita przewaga Prądniczanki, której atak zaprzeczają kilka murawnych pozycji, dopiero przychodzi im z pomocą rezerwowi bramkarz Druzgała, który łatwe do obrony strzały Adamczyka i Tomczy-

ka — przepuszcza fatalnie. W okresie tym Olsza ogranicza się do nielicznych, lecz groźnych wypadów, które z powodzeniem likwidowała obrońca Prądniczanki.

Na wyróżnienie zasługują w Olszy Kowalski i Łapiński w ataku, z Prądniczanki Adamczyk w ataku oraz Rychlik w obronie. Sędziował b. dobrze Jamrozik. (Be.)

ŁAGIEWIANKA—Cracovia 5:0 (1:0)

Parpan strzelcem wszystkich bramek. Wysokie, lecz w pełni zasłużone zwycięstwo Łagiewianki nad drugim garniturem Cracovii, uzupełnionym czterema juniorami. Łagiewianka od samego początku przejęła inicjatywę i już w 15 min. Parpan po solowym przeboju silnym dalekim strzałem zdobył prowadzenie. Szybki atak drużyny Łagiewianki raz po raz gości na polu karnym Cracovii, gdzie obrońcy Glimas i Kaszuba, najlepsi zresztą gracze białoczerwonych nie dopuszczają do strzałów. Po przerwie następują kilkunastominutowy zryw Cracovii, po którym znowu opanowuje grę Łagiewianka, a wycofanie Majora do obrony (najsłabszy gracz Cracovii) i wstawienie Glimasa do ataku powoduje utratę dalszych czterech punktów, których autorem jest Parpan. W drużynie zwycięzców zasługują na wyróżnienie Parpan i Antosiewicz w ataku, Dyras w pomocy i Piekulski w obronie. W Cracovii poza wspomnianym Glimasem i Kaszubą, wszyscy grali poniżej swych możliwości. Bramkarz Pokusa przy puszczonej bramkach nie jest też bez winy. Sędziował dobrze Zapiór. (M)

Klasa „B”

ka — przepuszcza fatalnie. W okresie tym Olsza ogranicza się do nielicznych, lecz groźnych wypadów, które z powodzeniem likwidowała obrońca Prądniczanki.

Na wyróżnienie zasługują w Olszy Kowalski i Łapiński w ataku, z Prądniczanki Adamczyk w ataku oraz Rychlik w obronie.

Sędziował b. dobrze Jamrozik. (Be.)

PŁASZOWIANKA—WIELICZANKA 0:0

Gra wyrównana, ostra, na dość wysokim poziomie. Obie drużyny wytrzymywały dobrze do ostatniej minuty nie słabnąc tempo zawodów. Na wyróżnienie zasłużyli: z Płaszowianki bramkarz Mleko, który uratował swą drużynę od porażki, obrońcy Jarczyk i Lipski, oraz Król w pomocy. W Wieliczance dobry był Ziajko, Kozłowski II i Murzyn. Niedyspozycja strażalowa napadu Wieliczanki była powodem, że liczne ataki nie dały wyniku.

Zawody prowadził b. dobrze Węglowski. (al.)

CZARNI—NADWIŚLAN 3:1 (1:0)

Powodzenie psuje. Leader tabeli, Nadwiślan, wyszedł na boisko pewny zwycięstwa i... przegrał z przeciwnikiem, który wniósł do gry kolo-salną dozę ambicji oraz zastosował jak najprostsze środki zdobycia celu. Udało mu się to w zupełności i wygrana dodaje otuchy drużynie Czarnych w dalszych bojach o punkty. Nadwiślan, mimo przewagi, zaznaczonej ponad 20-ma kornerami — raz tylko skutecznie trafił w bramkę przeciwnika (Wolfinger). Czarni zaś zmusili bramkarza Nadwiślanu trzykrotnie do kapitulacji, a to ze strzałów Kumali, Gawlika i Prażmowskiego, w tym raz z karnego.

Doskonale sędziujący Rutkowski jun. wdawał się niepotrzebnie w dysputy z „kibicami” przy drugiej bramce. (hs.)

PRĄDNIČKI—WAWEL 3:1 (0:0)

Drużyna Prądnickiego miała przez cały czas znaczną przewagę nie uwidoczniłą do przerwy na skutek doskonałej gry obrońcy Wawelu i niedyspozycji strażalowej napastników Prądnickiego. Jeszcze 15 minut przed końcem wynik brzmiał 0:0, a dopiero końcowy zryw Prądnickiego przyniósł im 3 bramki, strzelone przez Dąbrowskiego, Myszkowskiego i Palonka. Strzelcem honorowej bramki dla Wawelu był Kakiłtek. Wyróżnił się w drużynie zwycięzców Palonek i Galasiewicz w ataku oraz linia pomocy, w Wawelu — lewy pomocnik Szawlak. Sędziował bardzo dobrze Dyras. (T)

TUR (Podgórze) — DALIN 2:1 (0:0)

Spóźniający się na powyższy mecz widzowie słusznie zapytywali patrzących, czy to jest przedmecz drużyn rezerwowych. Istotnie poziom zawodów pozostawiał wiele do życzenia, a od niedawnych pogromców Olszy spodziewaliśmy się zobaczyć coś znacznie lepszego. Tymczasem Dalin, pomimo dużej przewagi w pierwszej połowie nie potrafił uwidocznic jej bramkowo, w czym winę ponosi cała piątka ataku z Borczyką na czele. Pomoc w składzie Gorączko, Piasecki, Łomzik była najlepszą formacją zespołu, podobnie jak obaj bracia Świechow-

I Kutrzeba w bramce, który uratował Myśleniczana od utraty co najmniej czterech bramek. U zwycięzców na czoło wybił się lewy obrońca Modzelewski, ruchliwym był Kowal na środku pomocy i obaj młodzi łącznicy: Jodłowski i Kucharski.

Prowadzenie dla TUR-u uzyskał po przerwie Kucharski z rzutu wolnego, Jodłowski podwyższył w kilka minut później Jodłowski dobijając strzał Wróbla. Honorową bramkę strzelił dla Dalinu dalekim rzutem z wolnego obrońca Święch, po czym pomimo wyraźnej przewagi goście nie są w stanie zdobyć wyrównania. Sędziował bardzo dobrze Waclawek. (jj.)

Klasa „C”

MYDLICZANKA—RABA 2:0 (2:0)

Dobrych 19 maja (tel. wł.). Mydlniczanka odniosła piękny sukces zwyciężając Rabę w stosunku 2:0 (0:0). Mydlniczanka okazała się drużyną lepszą przeprowadzając więcej akcji na bramkę Raby. Na zwycięstwo zasłużyła cała drużyna. W Rabie najlepszy bramkarz, lewy obrońca, środkowy pomocnik i lewoskrzydłowy. Sędziował dobrze Pacia.

SPOŁEM—PRZEGORZALANKA 4:1 (1:0)

Zwyciężyła drużyna lepsza technicznie, dla której bramki strzelili Perc, Kula, Jarocki i Gruszczak. Dla przeciwnika Sarna i Korczak. Sędziował doskonale Loba. Na marginesie tych zawodów trzeba podnieść skandaliczne zachowanie się widzów, a porządkowym przypomnieć że do ich obowiązków należy usunięcie tego rodzaju widzów z zawodów. (T)

MIECHÓW—TRAMWAJ 3:2 (1:2)

Szczęśliwe zwycięstwo drużyny miechowskiej, gdyż w przebiegu rezultatu końcowy odpowiadał by bardziej układowi sił. Poza tym bardzo dobry sędzia Budaszek popełnił jedyny błąd, który zaważył na wyniku, mianowicie uznał bramkę dla Miechowa, mimo iż piłka nie przeszła linii bramkowej. Z drużyny zwycięzców zasługują szczególnie na uwagę lewoskrzydłowy Żurek, dalej Grzegórzko i Klusek. W Tramwaju najlepszy środkowy pomocnik Szajna i środek ataku Kowalski. Bramki strzelili: Żurek, Grzegórzko i Klusek dla Miechowa, a Bania i Uznański dla Tramwaju. Publiczność miechowska swym szowinistycznym nastawieniem utrudnia prowadzenie zawodów a jej wybrki mogą łatwo spowodować ekscesy grożące z konsekwencjami zamknięciem boiska. (s)

CZARNOCHOWICE—ZWIĄZKOWIEC 3:1 (1:1)

Zywa, obustronnie dość ostro prowadzona gra dała w końcu zwycięstwo lepszymu technicznie zespołowi Czarnochowic, dla którego bramki strzelili Szewczyk I, Zarocny i Biskup. Dla Związkowca strzelcem bramki był Jan Szewczyk. Sędziował doskonale Kumorek.

KINOWIEC—PUSZCZA 3:2 (3:2)

Zwycięstwo zawodzyczna Kinowiec przewadze technicznej, która ujawniła się głównie we współpracy wszystkich linii. Strzelcami bramek dla Kinowca byli: Pączek, Jedras (z karnej) i Szafran — dla Puszczy punkty zdobyli: Włodarczyk i Zielonka. Puszcza nie wyzyskała nadto rzutu karnego. Sędziował b. dobrze Danz.

WOLANKA—CHEŁMIANKA 7:0 (2:0)

Mimo lekkiej przewagi do przerwy Chełmianka Wolanka potrafiła strzelić dwie bramki. Po przerwie Wolanka opanovała zupełnie boisko i strzeliła dalszych pięć przez dobrze usposobionego Polaka, Brzozę i Borysa.

Czeszy lekkoatletcy przyjeżdżają

Sekcja lekkoatletyczna KS Cracovia otrzymała już potwierdzenie od SK Sparta, iż zapowiedziani najlepsi jej zawodnicy (o czym już naszym Czytelnikom donosiliśmy) przyjadą na jubileuszowe zawody Cracovii.

Krakowski Okręgowy Związek Piłki Nożnej

Komunikat Nr. 13/46

We czwartek dnia 23 maja o godz. 18-tej odbędzie się w lokalu K. O. Z. P. N. przy ul. Basztowej Nr. 6 Konferencja Prezesów wszystkich klubów krakowskich dla ustalenia wytycznych odnośnie akcji wyszkoleniowej juniorów i seniorów, oraz dla omówienia aktualnych i ważnych zagadnień. Udział w konferencji prezesów względnie ich zastępców jest obowiązkowy. Nieobecność uważana będzie za dowód zrezygnowania z przydziału trenerów dla zainteresowanych klubów i spowoduje nadto konsekwencje statutowe.

Przypomina się równocześnie, że termin upływu ankiet wręczonych kierownikom sekcji piłki nożnej na pierwszym zebraniu kierowników minął już dawno i wyznacza się dodatkowo nowy termin zwrotu ankiet do dnia 30 maja pod rygorem natychmiastowego zawieszenia klubu.

Zwraca się uwagę, że termin badania lekarskiego, od którego zależy jest dalszy udział zawodników w mistrzostwach upływa w dniu 1-go czerwca. Kierownictwo Poradni Sportowej Lekarskiej uwzględniwszy szereg trudności zgłosiło się na to, by w okresie od 20 maja do 30 maja mogli być badani zawodnicy tych klubów, którym wyznaczono wcześniej termin badania lekarskiego, według ogłoszonego poprzednio planu. W tych dniach więc mogą zgłosić się do badania zawodnicy wszystkich klubów, zrzeszonych w K. O. Z. P. N.-ie.

UCHWAŁĄ ZARZĄDU Z DNIA 10. V. 1946 r. udzielono nagany kierownikom sekcji piłki nożnej niżej wymienionych klubów za nieobecność na konferencji odbytej w dniu 30. IV. 1946 r. w lokalu Kr. O. Z. P. N.: KS Bieżanowianka, RKS Chełmek, KS Groble, TS Krowodrza, KS Podgórze, KS ZSK Sandecja, KS Czarni, KS Juwenia, KS ZSK Olsza, KS Wolania, TS Azotania, TSO Gumownia, TS Soła, KS Szczakowianka, RKS Wiktoria, KS Babia Góra, KS Podhale, KS Poprad, RKS Świt (N. Sącz), KS Wierchy, Milicyjny Kl. Sport., KS ZSK Metal, TS Mościce, Okocimski KS, Słotwiński KS, TS Wisłoka, RKS Chełmińska, KS Kinowiec, Milicyjny KS, KS Miechów, KS Puszcza, KS Słomniki, KS Wanda, KS ZSK Sucha, TS Wisła (Rząska), TS Halniak.

Na skutek dalszej nieobecności zawodników reprezentacyjnych, którzy wyjechali na tournée do Francji, postanowiono przełożyć na termin późniejszy zawody o mistrzostwo klasy „A” K.

Na fundusz prasowy „Startu”

Z uwagi na brak miejsca nie podajemy już listów naszych Sympatyków, którzy kontynuują dalej akcję Funduszu Prasowego. Podajemy tylko, że kwotę złotych 1.000 złożyli:

dyr. J. Głęb
prezes Julian Kosek
dyr. Fr. Międzik
Wł. Fr. Trombars

wzywając:

dyr. K. Filipka
Kl. Bogdanowicz
Kaz. Merklingera

dyr. Ant. Koźmińskiego
Karola Bednarskiego
w-przesa Ludwika Pawlika
Antonię Lachcika
w-przesa Józefa Buczaka
dyr. Al. Britowa
Józefa Kozienia

Dyr. J. Głęb złożył równocześnie zł. 1000 na akcję dla opuszczonych chłopców, a T. S. Wisła w Rząsce zł. 7.747 na rzecz pomocy dla najbiedniejszych dzieci. Do spraw tych powrócimy w jednym z najbliższych numerów.

„Kąpielowicze na Stadionie Miejskim”

Zawiadamiamy, że we wtorek dnia 21 maja uruchomiony zostanie na kąpielisku Stadionu Miejskiego

BUFET

Spółdz. Wytwórczo-Handlowej „Sport” — pod fachowym kierownictwem

Pierwszorzędna obsługa — Najtańsze ceny

Bufet poleca: Śniadania, obiady, kolacje, zimne i ciepłe zakąski
Napoje chłodzące Włoskie lody Specjalność: Cassate

Zawody towarzyskie

Garbarnia—Chełmek 2:0 (2:0)

Chrzanów, 19 maja. (tel. wł.). Garbarnia odniosła zasłużone zwycięstwo mając szczególnie do przerwy dość dużą przewagę. Pierwszą bramkę strzelił już w pierwszej minucie Sołek z odległości 20 m. Drugą w 13-tej minucie strzela zdobywca pierwszej bramki. Po przerwie Chełmek miał okres przewagi jednak nie wykorzystanej dzięki dobrej grze Jakubika w bramce Garbarni. Prócz Jakubika na wyróżnienie z Garbarni zasługują Binek i Kaliciński. Z Chełmku najlepsi Skowroński i Obtulowicz. Sędziował bardzo dobrze Sadzik, widzów około 3 tysiące.

Prokocim—Krowodrza 3:1 (1:0)

Wykorzystując wolny termin rozegrały drużyny Krowodzy i Prokocimia zawody towarzyskie zakończone zasłużonym zwycięstwem Prokoci-

mia, dla którego bramki strzelili Kocięba 2 i Chałupa. Prokocim nie wyzyskał przy tym rzutu karnego. Strzelcem bramki dla Krowodrzy był lewy łącznik. Sędziował bardzo dobrze Popłatek.

Wisła—Borek 4:0 (3:0)

Zamiast meczu mistrzowskiego rozegrano to spotkanie jako towarzyskie. Przyniosło ono zasłużone zwycięstwo Wisły, która przewyższała przez cały ciąg meczu, demonstrując przy tym grę na dobrym poziomie. Borek mimo ambitnej walki nie mógł jednak nawiązać równej gry, i tylko chwilami zagrażał czerwonym, których obrona likwidowała jednak pewnie zakusy, zdecydowanie wyjaśniane przez obronę przeciwnika. Bramki dla Wisły zdobyli (przed przerwą) Artur, Legutko, Cisowski — po przerwie Artur z karnego. W Borku na wyróżnienie zasługuje prawoskrzydłowy Kwaśny, oraz Tata i Wójcicki w obronie. Sędziował dobrze Przeniesławski.

HURTOWNIA KUPCÓW POLSKICH W KRAKOWIE SPÓŁDZIELNIA Z O. O.

Zawiadamia P. T. Odbiorców że z dniem 20 maja br. przenosi hurtową sprzedaż wszelkich towarów spożywczych, gospodarczych, cukierniczych, i papierniczych do własnego budynku przy ul. Lubicz 9 (przy moście kolejowym vis à vis dworca osob.), gdzie mieścić się też będzie Centrala Hurtowni.

Kier. Rachwał, a nie Warchał miało być w sprawozdaniu z zawodów kolarskich RKS Legia w 23 nr. Startu.

PRZEMYSŁ

Czujaw—Polonia 2:0. Mistrzostwo A klasy.

ZZK (Tarn. Góry)—Cracovia 10:6 czy 11:5?

Awantura kończy piękny mecz — Kühn bohaterem spotkania

Niestety sprawozdania z bokserkich zawodów w Krakowie ani razu nie mogliśmy jeszcze zacząć ze strony czysto sportowej. Zawsze mecz kończy się albo „sztuką sedziowania”, która wciąż jeszcze pozostawia wiele do życzenia albo gorszącymi zajściami wynikającymi z braku wiadomości bokserkich organizatorów. Tym razem mieliśmy klasyczny przykład „zawalania” tak sedziowania jak organizacji. Bezpośrednim tego powodem jest niewiadomy wynik spotkania, sedziowie bowiem zastanawiali się nad przyznaniem wygranej Ślązakowi przez dyskwalifikację, która nie podlegała najmniejszemu sporowi. Zawodnik został znokautowany w czasie przerwania walki i już ten sam fakt wyklucza wszelkie inne rozwiązanie kwestii. Mowa tu o spotkaniu Bereznińskiego (Cracovia) z Misiem II, gdzie ten ostatni otrzymał niespodziewany cios wówczas, gdy kroczył do narożnika celem zawiązania rękawicy. A teraz pomówimy o samym spotkaniu. Na to ostatnie słowo bokserów w tym sezonie czekaliśmy już oddawa, tym bardziej, iż tym razem przeciwnikiem pleściarzy krakowskich miała być drużyna posiadająca ustaloną już markę w kraju. Wystarczy, jeżeli w tym miejscu ograniczymy się tylko do przypomnienia, iż ZZK zremisowało z LKS-em, a więc z klubem trzech mistrzów Polski. Miał to być zatem właściwy egzamin Krakowa, z którego jesteśmy w zupełności zadowoleni.

Dlaczego podobaj się Ślązacy? ZZK to zespół wybitnie wyrównany, w którym młodocię połączona z należytym już opanowaniem technicznym dała w sumie notę bardzo dobrą. Najsilniejszym punktem gości był młodzieńki Hakuba w piórkowej, którego remis uzyskany z Dwerneckim pozostawia nam wielką tajemnicą Triumwiratu sedziowskiego. Fiszer w średniej pokonał debiutującego Mikolaszka dosłownie jedną ręką zmuszając go po nierównej walce do poddania, dzielnie trzymał się Okroszkiewicz pod bombami Jabłońskiego. Winkler nie miał nic do powiedzenia wobec doskonałego Kühna, a Kicygier gorował nad Rapaczem II wielkim zasobem ciosów i techniką, która pozwoliła mu znaleźć się zawsze zwycięsko w każdej sytuacji.

W drużynie białoczerwonych lub jeśli ktoś woli w drużynie Rapaczów (występuje ich aż trzech) najlepiej i tym razem wypadł Kühn, a jego swing; z lewej był wysokiej marki. Na tem miejscu zwracamy uwagę wszystkich autorów list klasyfikacyjnych na tego młodego zawodnika. Pozostali zawodnicy, jak Jabłoński, Berezniński, Dwernecki zdołali zarobić tylko po jednym punkcie, przyczem najlepiej podobał się Berezniński o potężnym ciosie jakkolwiek równie potężnie telegrafowanym. Z trójki Rapaczów najlepiej wypadł Rapacz I w muszej, który zachwylił publiczność piękną końcówką.

Wyniki techniczne przedstawiają się następująco:

w wadze muszej: Sprus (ZZK) bije na punkty Rapacza I mając wysoką przewagę w dwóch pierwszych starciach.

w koguciej: Kicinger bardzo dobry technik pewnie pokonał Rapacza II, który znalazł się w trzeciej rundzie dwa razy na deskach.

w piórkowej: Hakuba (ZZK) walczy na remisu z Dwerneckim (Cr). Dwernecki leżał już w pierwszej rundzie na macie i rozpaczyłwie bronil się przed pięknymi atakami Ślązaka, który został wyraźnie pokrzywdzony.

w lekkiej: Miś I (ZZK) remisuje z Rapaczem I po nieciekawej walce.

w półśredniej I: Okroszkiewicz (ZZK) również remisuje z Jabłońskim. Krakowianin walczył bardzo nieczysto i właściwie nie wykazał najmniejszych umiejętności. W drugiej parze półśrednich w najładniejszej walce wieczoru Kühn (Cr) pokonał zdecydowanie Winklera. Kühn bił wspaniale z lewej, potrafił obrabiać dolne partie i przy burzy oklasków skończył walkę.

w średniej: rutyniarz Fiszer (ZZK) już w drugiej rundzie wygrywa przez techn. nokaut z beznadziejnie słabym Mikolaszkiem. W drugiej średniej Berezniński mając przewagę lekką nad Misiem (ZZK) przypadkowo znokautował go w czasie przerwy w walce, kiedy Ślązak udawał się do narożnika celem zawiązania rękawicy. ...misiu, gdybyś w meczniku siedział, nigdybyś... nie spowodował przykrych zajść!

Sędziował w ringu p. Bogdanowicz J., na punkty pp. Winiarski, Mikolajczyk i Markowski (Śląsk) (jett)

JAROSŁAW

J. K. S.—Huta Sławska Wola 4:0 (3:0) wysokie zwycięstwo w mistrzostwie A klasy J. K. S. który wykazał b. dobrą grę.

O. Z. P. N.: Wisła—Borek, wyznaczone na dzień 19 maja 1946 r. o godz. 17.30 na boisku Wisły.

Z tego samego powodu postanowiono przełożyć zawody o mistrzostwo klasy „A” K. O. Z. P. N.: Chełmek—Garbarnia, wyznaczone na dzień 19 maja 1946 r. o godz. 17, na boisku R. K. S. Chełmek z zaleceniem, by RKS Chełmek i KS Garbarnia rozegrały w tym terminie zawody towarzyskie w miejsce zawodów mistrzowskich, do których Garbarnia wystąpiłaby pod nazwą: Garbarnia kombinowana.

*

Odnosnie weryfikacji zawodów o mistrzostwo klasy „B” K. O. Z. P. N. Bronowianka—Juwenia poprawia się błąd wyniku bramkowego, mianowicie 4:0 na korzyść Bronowianki, a nie 2:0 jak ogłoszono poprzednio.

*

Ukarani zostali zawodnicy: Hauptmann Karol z Milicyjnego KS Kraków, surową naganą za niesport. zachowanie się na zawodach o m. kl. „C” KOZPN: Milicyjny—Związkowiec, odbytych w dniu 28. IV. 1946 r. Szewczyk Jan z RKS Związkowiec surową naganą za rozmyślne podstawienie nogi przeciwnikowi bez piłki na zawodach j. w.

Sarnecki Stanisław z RKS Związkowiec, 2-miesięczną dyskwalifikacją za kopnięcie przeciwnika bez piłki na zawodach o m. kl. „C” KOZPN: KS ZWM Zryw—Związkowiec w dniu 5 maja 1946 r.

Waligóra Franciszek z RKS Chełmińska i Bogusz Jan z KS Przegorzalanka po 8 miesięcy dyskwalifikacji za umyślne kopanie się bez piłki oraz wzajemne czynne znieważenie na zawodach o mistrzostwo kl. „C” KOZPN: Chełmińska—Przegorzalanka, odbytych w dniu 5-go maja 1946 r.

Biernacki Marian i Krawczyk Władysław, obaj z AKS Czyżyny, surową naganą za niesportowe zachowanie się na zawodach o m. kl. „B” KOZPN: AKS Czyżyny—Rakowiczanka, odbytych w dniu 28 kwietnia 1946 r.

Matusiak Franciszek z KS TUR Podgórski, surową naganą za krytykę orzeczeń sędziego na zawodach o m. kl. „B” KOZPN: TUR Podgórski—Olsza, odbytych w dniu 5 maja 1946 r.

Zareba Stefan z KS TUR Podgórski 2-tygodniową dyskwalifikację za niesportowe zachowanie się na zawodach o m. kl. „B” j. w. Kara biegnie po ukończeniu dyskwalifikacji nałożonej Kom. Nr. 10/46, pkt b, tj. od dnia 27 maja 1946 r. do dnia 9 czerwca 1946 r. włącznie.

Nalepa Władysław z Dąbskiego KS 4-tygodniową dyskwalifikację za ostrą i niebezpieczną

grę na zawodach o m. kl. „A” KOZPN: Dąbski—Chełmek, odbytych w dniu 9 maja 1946 r.

Skrzyński Józef z KS Garbarnia 2-tygodniową dyskwalifikację za nieposuszenie względem sędziego na zawodach towarzyskich Garbarnia—Groble, odbytych w dniu 28 kwietnia 1946 r.

Lupa Marian z KS Groble, 4-miesięczną dyskwalifikacją za podwójne podpisanie karty zgłoszenia dla TS Wisła — Kraków. Równocześnie unieważnia się kartę zgłoszenia Lupy dla TS Wisła, podtrzymując potwierdzenie dla KS Groble.

Załubski Kazimierz z KS Cracovia 4-miesięczną dyskwalifikacją za podwójne podpisanie karty zgłoszenia do KS ZWM Zryw w Krakowie. Równocześnie unieważnia się kartę zgłoszenia Załubskiego dla KS ZWM Zryw, podtrzymując potwierdzenie dla KS Cracovia.

Ukarano kluby:

KS Kinowiec grzywną zł. 250.— za wstawienie nieuprawnionego zawodnika Krupę Władysława do zawodów o m. kl. „C” KOZPN: Miechów—Kinowiec, odbytych w dniu 28 kwietnia 1946 r.

Podtrzymuje się karę 4-miesięcznej dyskwalifikacji, nałożonej na zawodnika Kopecia Ludwika, ogł. kom. Nr. 5/46, z dnia 19. III. 1946 r., — albowiem kara za podwójne podpisanie deklaracji w myśl przepisów PZPN-u nie może być zawieszona.

Tym samym załatwia się pismo KS Garbarnia z dnia 2 maja 1946 r. L. dz. 122/46 MS.

Na skutek pisma KS Wawel z dnia 10 maja 1946 r. L. dz. 61/46, postanowiono wezwać Klub Sportowy „Borek” do zwrotu siatek bramkarckich wypożyczonych przez członków KS Borek: Alpińskiego i Cesarza od p. Wodki po uprzednim upoważnieniu tegoż przez członków KS Wawel pp.: Wołoszyna M. i Kożucha J.

Wyznaczono termin 9 czerwca 1946 r. godzina 10-ta, boisko KS Borek na rozegranie zawodów o mistrzostwo kl. „C” KOZPN: Wanda—Zryw, które nie odbyły się w dniu 14 kwietnia 1946 r. o godzinie 16-tej na boisku KS Podgórze, albowiem stwierdzono, iż KS Wanda winy za niestawienie się do powyższych zawodów w pierwszym terminie nie ponosi. Tym samym załatwia się pismo KS Wanda—Mogila z dnia 15 kwietnia 1946 r. (bez liczby).

Pismo KS Wolania z dnia 15 kwietnia 1946 r. (bez liczby) odnośnie zwolnienia zawodnika Rudka Emila, postanowiono pozostawić bez rozpatrzenia, albowiem stwierdzono, iż podpisy pod pieczęcią klubów na wydanym zwolnieniu zawodnikowi Rudkowi Emilowi były formalne.

Przyjęto w poczet członków nadzwyczajnych K. O. Z. P. N. do czasu przedłożenia Statutu zatwierdzonego przez Władze administracyjne jak

również zgłoszenia celem potwierdzenia zawodników na specjalnych kartach zgłoszeń następujące kluby:

KS OM TUR „Tonianka”, Tonie, poczta Zielonki, pow. Kraków, p. Salach Stanisław i KS OM TUR Górka Narodowa.

Zmiany adresów klubów:
Bocheński KS — pismo z dn. 12 kwietnia br.: mgr Stefan Bierowski Bochnia, Rynek Główny Nr. 5.

KS Wolania, pismo z dn. 12 kwietnia br. — ob. Kluska Tadeusz, Wola Duchacka, ul. Kościuszki 59.

KS Korona, pismo z dn. 12 kwietnia br.: uzupełnienie adresu: Kraków, ul. Sokolska 17, numerami tel. prezes Lowas 550-81, i wicepr. Lis 558-03.

Plan treningów ref. wyszkol. KOZPN w dniach od 20. 5. — 1. 6. 1946

W poniedziałek 20 maja na boisku Stadionu M. trenują: juniorzy klubów Dębicki, Krowodrza, Zryw. Początek o godz. 16-tej.

We wtorek 21 maja na boisku Garbarni trenują: seniorzy Dębickiego i Korony. Początek o godz. 16-tej.

We środę, dnia 22 maja na boisku Podgórze trenują: juniorzy Korony, Podgórze i TUR-u. Początek o godz. 16-tej.

We środę, dnia 22 maja na boisku Borku trenują: seniorzy Borku i Łagiewianki. Początek o godz. 18-tej.

We środę dnia 22 maja na boisku Łobzowianki trenują: seniorzy Bronowianki i Krowodzy. Początek o godz. 18-tej.

We środę, dnia 22 maja na boisku Dalinu przeprowadzi się trening pokazowy. Początek o godz. 17-tej.

We czwartek, dnia 23 maja na boisku Garbarni trenują: juniorzy, seniorzy Dębickiego i Korony. Początek o godz. 16-tej.

W piątek, dnia 24 maja na boisku Dąbskiego trenują: juniorzy Dąbskiego, Rakowiczanki, Wiczystej. Początek o godz. 16-tej.

W piątek, dnia 24 maja na boisku Dąbskiego trenują: seniorzy Dąbskiego i Rakowiczanki. Początek o godz. 18-tej.

W piątek, dnia 24 maja na boisku Podgórze trenują: seniorzy Płaszowianki i Podgórze. Początek o godz. 18-tej.

W sobotę, dnia 25 maja na boisku Olszy trenują: juniorzy Grzegórzeckiego i Nadwiślana.

Ten sam plan treningów obowiązuje w tygodniu od 27 maja do 1 czerwca.